

LEGE Nr. 109/2007 din 25 aprilie 2007
privind reutilizarea informațiilor din instituțiile publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ART. 1

Scopul prezentei legi îl reprezintă reglementarea condițiilor publicării și reutilizării informațiilor existente în instituțiile publice, inclusiv în vederea creării unor noi produse și servicii informaționale.

ART. 2

(1) Prezenta lege reglementează cadrul juridic al reutilizării documentelor aflate în posesia instituțiilor publice pe care acestea din urmă le-au creat în cadrul activității publice proprii și care pot fi ulterior utilizate în scopuri comerciale sau necomerciale.

(2) Prevederile prezentei legi nu aduc atingere dispozițiilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 3

Prezenta lege nu se aplică următoarelor tipuri de documente:

a) documentele a căror punere la dispoziție constituie o activitate care excedează activității serviciului public aferent instituțiilor în cauză, astfel cum este definit potrivit legii, cu condiția ca activitatea sectorului public să fie transparentă și să poată face obiectul unei căi de atac;

b) documentele asupra cărora un terț deține drepturi de proprietate intelectuală;

c) documentele prevăzute la art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, precum și documentele la care accesul publicului este exclus sau restrâns, conform legii, inclusiv din motive care privesc caracterul personal al datelor și părților din documente accesibile în temeiul respectivelor regimuri care conțin date cu caracter personal a căror reutilizare a fost definită prin lege ca fiind incompatibilă cu legislația privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, precum și din motive care

țin de confidențialitatea și protecția datelor statistice, definită conform legii, precum și cele referitoare la secretul comercial;

d) documentele deținute de serviciile publice de radiodifuziune și televiziune și de filialele lor, precum și de alte organisme și de filialele lor care îndeplinesc servicii publice de retransmisie radiodifuzată și televizată, în măsura în care se aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală;

e) cu excepția bibliotecilor universitare, documentele deținute de instituțiile de învățământ și cercetare, cum ar fi, dar fără a se limita la școlile, universitățile și institutele de cercetare, centrele sau stațiunile de cercetare-dezvoltare, incluzând organizațiile stabilite pentru transferul rezultatelor cercetării, în măsura în care se aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală;

f) documentele deținute de instituțiile culturale, altele decât muzeele, bibliotecile și arhivele;

g) documentele în privința cărora persoanele fizice sau juridice trebuie să facă dovada unui interes legitim în vederea obținerii accesului la acele documente, în condițiile legii;

h) documentele la care accesul este restrâns expres în condițiile legii, inclusiv cazurile în care cetățenii sau întreprinderile trebuie să facă dovada unui interes special pentru a obține accesul la documente;

i) părțile din documente care conțin doar sigle, steme și însemne;

j) documentele rezultate din activitatea unităților Trezoreriei Statului aferente operațiunilor dispuse de clienții acestora, cu excepția cazurilor în care documentele sunt solicitate de către entități publice pentru domeniul de aplicare a sarcinilor lor publice.

ART. 4

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) instituție publică:

1. oricare autoritate a administrației publice centrale sau locale;

2. oricare instituție publică, de interes general sau local, autonomă ori aflată în subordinea sau sub controlul unei autorități publice;

3. oricare persoană juridică, alta decât cele prevăzute la pct. 1 sau 2, care a fost înființată pentru a desfășura activități de interes public fără caracter industrial sau comercial și care se află cel puțin în una dintre următoarele situații: este finanțată în proporție majoritară din fonduri publice, se află în subordinea sau sub controlul unei instituții publice prevăzute la pct. 1 și 2 sau cel puțin jumătate din numărul membrilor consiliului de administrație,

organului de conducere ori de supervizare sunt numiți de către o astfel de instituție publică;

b) document - orice conținut informațional sau orice parte a unui asemenea conținut, indiferent de forma de stocare a datelor;

c) reutilizare - folosirea de către persoane fizice sau juridice, în scop comercial sau necomercial, a documentelor deținute de instituțiile publice. Nu constituie reutilizare folosirea documentelor pentru informarea proprie a persoanelor fizice și juridice și nici utilizarea informațiilor în activitatea jurnalistică; schimbul de documente între instituțiile publice ca urmare a îndeplinirii sarcinilor publice nu constituie reutilizare;

d) scop comercial - urmărirea obținerii, direct sau indirect, a unui avantaj economic ori material. Nu constituie reutilizare în scop comercial folosirea informațiilor de către entitățile nonprofit;

e) terț - orice persoană fizică sau juridică, de drept privat ori de drept public, care deține un drept de proprietate intelectuală asupra informațiilor cuprinse în documentul solicitat, alta decât o instituție publică;

f) format prelucrabil automat - un format de fișier structurat astfel încât să permită unor aplicații software să identifice, să recunoască și să extragă cu ușurință date specifice, inclusiv declarații individuale de fapt și structura internă a acestora;

g) format deschis - un format de fișier care este independent de platformele utilizate și care se află la dispoziția publicului, fără nicio restricție de natură să împiedice reutilizarea documentelor în cauză;

h) standard formal deschis - un standard care a fost stabilit în scris și care conține specificații privind cerințele cu privire la modalitatea de asigurare a interoperabilității sistemelor informatice;

i) universitate - orice instituție din sectorul public care organizează studii superioare, conform dispozițiilor art. 114 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, la a căror absolvire se acordă diplome universitare;

j) date cu caracter personal - datele definite la art. 3 lit. a) din Legea nr. 677/2001*), cu modificările și completările ulterioare;

k) cost marginal - costul direct legat și generat strict de colectarea, întocmirea, reproducerea, punerea la dispoziție și difuzarea documentelor în vederea reutilizării;

l) secret comercial - orice informație care, total sau parțial, nu este în general cunoscută sau nu este ușor accesibilă persoanelor din mediul care se ocupă în mod obișnuit cu acest gen de informație și care dobândește o valoare comercială prin faptul că este secretă, pentru care deținătorul legitim a luat măsuri rezonabile ținând seama de circumstanțe, pentru a fi menținută în

regim de secret; protecția secretului comercial operează atât timp cât condițiile enunțate anterior sunt îndeplinite în mod cumulativ.

ART. 5

(1) Reutilizarea documentelor deținute de instituțiile publice este liberă.

(2) Condițiile pentru reutilizarea documentelor nu trebuie să fie discriminatorii pentru categorii asemănătoare de documente destinate reutilizării.

(3) În cazul în care documentele sunt reutilizate de o instituție publică pentru activitățile sale comerciale desfășurate în afara domeniului de aplicare a sarcinii sale publice, pentru furnizarea documentelor necesare activităților în cauză se aplică aceleași taxe și condiții precum cele valabile pentru ceilalți utilizatori.

(4) Instituțiile publice pot permite reutilizarea necondiționată sau pot impune, dacă este cazul, o serie de condiții.

(5) Condițiile respective nu trebuie să limiteze în mod inutil posibilitățile de reutilizare și nu trebuie utilizate pentru restricționarea concurenței.

(6) În cazul documentelor asupra cărora bibliotecile, inclusiv bibliotecile universitare, muzeele și arhivele dețin drepturi de proprietate intelectuală, dacă este permisă reutilizarea acestui tip de documente, acestea sunt reutilizabile în scopuri comerciale sau necomerciale, în conformitate cu cerințele stabilite de prezenta lege și cu respectarea legislației privind proprietatea intelectuală.

ART. 6

(1) Solicitățile pentru reutilizarea documentelor sunt făcute în scris, fie pe suport hârtie, fie în formă electronică. Solicitățile trebuie să cuprindă următoarele elemente:

a) instituția publică la care se adresează cererea;

b) informația solicitată, astfel încât să permită instituției publice identificarea documentelor;

c) datele de identificare și autentificare ale solicitantului, precum și adresa la care se solicită primirea răspunsului;

d) scopul în care va fi folosită informația cerută.

(2) Soluționarea cererilor pentru reutilizarea documentelor se face în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea acestora de către instituția publică, prin compartimentul pentru relații cu publicul desemnat în acest sens.

(3) În cazul cererilor cu un grad ridicat de complexitate, termenul prevăzut la alin. (2) poate fi extins cu încă 20 de zile lucrătoare. În această situație,

solicitantul va fi înștiințat de necesitatea prelungirii termenului de soluționare, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea cererii.

(4) În vederea reutilizării, informațiile pot fi puse la dispoziția solicitantului integral sau parțial; în cazul prezentării lor parțiale se va face și o motivare asupra acestei decizii.

(5) În cazul în care solicitarea este respinsă, instituțiile publice vor informa, în scris, solicitantul despre aceasta și îi vor prezenta motivele refuzului.

(6) Orice respingere de cerere, totală sau parțială, trebuie însoțită și de o referință despre modalitatea de contestare a acesteia, în cazul în care solicitantul dorește să conteste decizia primită.

(7) Dacă refuzul este motivat în baza prevederilor art. 3 lit. b), se vor comunica solicitantului referințele privitoare la terțele persoane fizice sau juridice care dețin drepturi de proprietate intelectuală asupra informației, în cazul în care aceste referințe sunt cunoscute sau, dacă aceste referințe nu sunt cunoscute, persoana fizică ori juridică autorizată de unde instituția publică a procurat materialul. Dacă solicitantul face dovada acceptului de utilizare a documentului din partea tuturor terțelor persoane implicate, atunci cererea lui va fi reanalizată și rezolvată, ca și cum ar fi fost un document care nu face obiectul art. 3 lit. b).

(8) Decizia prin care se soluționează solicitările de reutilizare a documentelor poate fi contestată de solicitant, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Atât plângerea împotriva deciziei, cât și recursul se judecă în procedură de urgență și sunt scutite de taxă de timbru.

(9) Dispozițiile alin. (1) - (8) nu se aplică instituțiilor publice prevăzute la art. 3 lit. d) - f).

(10) Solicitanții pot preciza în solicitare suportul și formatul în care doresc documentele.

(11) Solicitarea se poate referi și strict la dreptul de reutilizare a unor informații aflate deja în posesia solicitantului sau disponibile în spațiul public, caz în care solicitantul poate preciza că nu dorește să primească și o copie a documentelor în cauză.

ART. 7

(1) În măsura în care instituțiile publice aprobă reutilizarea documentelor pe care le dețin, acestea sunt puse la dispoziția solicitantului, în orice format preexistent sau în orice limbă disponibilă și, dacă este posibil și adecvat, în formate deschise și prelucrabile automat, împreună cu metadatele lor, care reprezintă informații despre datele cuprinse în document. Atât formatele, cât și metadatele ar trebui, în măsura posibilului, să respecte standardele formale deschise.

(2) Instituțiile publice nu sunt obligate să creeze, să adapteze documente sau să furnizeze extrase din documente, în cazul în care acest demers ar necesita costuri disproporționate, care depășesc amploarea unei simple operațiuni.

(3) Instituțiile publice nu sunt obligate să continue producția și stocarea unui anumit tip de documente, în vederea reutilizării acestora de către o organizație din sectorul privat sau public.

ART. 8

(1) În cazul în care se percep taxe pentru reutilizarea informațiilor, taxele respective se limitează la costul marginal asociat furnizării documentelor. Aceste costuri sunt suportate de către solicitant, în condițiile legii. Veniturile colectate din plata acestor servicii se fac venit la bugetul instituției care a oferit datele spre reutilizare sau, după caz, la bugetul de stat, dacă instituția nu poate avea venituri proprii.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică:

a) instituțiilor publice obligate să genereze venituri pentru a acoperi o parte semnificativă a costurilor legate de îndeplinirea activității de serviciu public care le revine;

b) cu titlu de excepție, documentelor pentru care instituția publică în cauză este obligată să genereze venituri pentru a acoperi o parte semnificativă a costurilor aferente colectării, întocmirii, reproducerii și difuzării lor, în condițiile legii;

c) bibliotecilor, inclusiv bibliotecilor universitare, muzeelor și arhivelor.

(3) În cazul în care instituțiile publice prevăzute la alin. (2) lit. c) impun taxe, venitul total obținut prin punerea la dispoziție a documentelor și autorizarea reutilizării lor în perioada contabilă corespunzătoare nu depășește costul colectării, întocmirii, reproducerii, difuzării, conservării și obținerii autorizației de a utiliza opere protejate prin drepturi, la care se adaugă un profit care nu va fi mai mare de 5% peste nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României.

(4) Taxele prevăzute la alin. (3) se stabilesc și se calculează în conformitate cu principiile contabile aplicabile instituțiilor publice în cauză, în condiții de transparență.

ART. 9

(1) Instituțiile publice trebuie să asigure condiții pentru facilitarea accesului la documentele disponibile prin publicarea listelor de documente disponibile și desemnarea persoanelor responsabile de accesul și reutilizarea acestora.

(2) Pentru a facilita accesul și căutarea documentelor furnizate în format electronic și prelucrabil automat, în condițiile art. 7, instituțiile publice trebuie

să publice documentele prevăzute la alin. (1) și pe portalul guvernamental de date deschise-data.gov.ro-, împreună cu metadatele relevante, cu respectarea normelor de utilizare a acestuia.

(3) În măsura posibilităților, instituțiile publice facilitează accesul și căutarea în mai multe limbi a documentelor.

(4) Documentele prevăzute la alin. (1) pot fi încărcate de instituțiile publice și pe pagina de internet a instituției sau pe site-uri portal cu legături spre listele de date, indicând în același timp puncte de informare.

ART. 9¹

(1) În cazul taxelor pentru reutilizarea documentelor deținute de instituțiile publice, orice condiție aplicabilă și cuantumul real al respectivelor taxe, inclusiv baza de calcul al acestor taxe sunt prestabilite și publicate prin mijloace electronice ori de câte ori este posibil și adecvat, inclusiv pe pagina de internet a instituției.

(2) În cazul altor taxe pentru reutilizare decât cele prevăzute la alin. (1), instituția publică în cauză indică în prealabil factorii care sunt luați în considerare la calcularea taxelor în cauză. La cerere, instituția publică în cauză indică și modul în care au fost calculate aceste taxe în legătură cu respectiva cerere de reutilizare.

(3) Cerințele prevăzute la art. 8 alin. (3) și (4) sunt prestabilite. Acestea se publică prin mijloace electronice ori de câte ori este posibil și adecvat, inclusiv pe pagina de internet a instituției.

(4) Instituțiile publice se asigură că persoanele care adresează cereri de reutilizare a documentelor sunt informate cu privire la căile de atac disponibile pentru deciziile sau practicile care îi privesc.

ART. 10

(1) Reutilizarea documentelor trebuie să fie liberă pentru toate persoanele fizice și juridice, chiar dacă exploatează deja pe piață produse noi obținute pe baza acestor documente. Contractele sau alte acorduri încheiate între instituțiile publice care dețin documentele și părți terțe nu oferă drepturi exclusive.

(2) Reutilizarea informațiilor din instituțiile publice poate face obiectul unei înțelegeri privind acordarea unui drept de exclusivitate numai dacă un astfel de drept este necesar pentru desfășurarea unui serviciu public. Validitatea motivului pentru care a fost acordat dreptul exclusiv este reexaminată periodic și, în orice caz, o dată la 3 ani, acordarea acestui drept neputând, prin cumulare, depăși intervalul maxim de 10 ani.

(3) Înțelegerile exclusive, încheiate în condițiile alin. (2), trebuie să fie transparente și făcute publice prin orice mijloc, precum și pe pagina de internet a instituției publice implicate.

(4) Fără a aduce atingere alin. (1), în cazul în care un drept exclusiv privește digitalizarea resurselor culturale din sectorul public, perioada de exclusivitate nu depășește 10 ani. În cazul în care perioada respectivă depășește 10 ani, durata acesteia face obiectul unei revizuirii pe parcursul celui de al 11-lea an și, ulterior, dacă este cazul, o dată la 7 ani.

(5) Acordurile prin care se stabilesc drepturile exclusive prevăzute la alin. (4) sunt transparente și se fac publice.

(6) În cazul în care există un drept exclusiv menționat la alin. (4), instituția publică în cauză primește, în mod gratuit, ca parte a acordurilor respective, o copie a resurselor culturale digitalizate. Copia respectivă este disponibilă în scopul reutilizării la expirarea perioadei de exclusivitate.

ART. 11

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) *** Abrogat

ART. 12

(1) O dată la 3 ani, Ministerul Comunicațiilor și pentru Societatea Informațională prezintă Comisiei Europene un raport privind informațiile din sectorul public disponibile în vederea reutilizării, condițiile în care sunt puse la dispoziție respectivele informații și practicile în materie de căi de atac. Pe baza respectivului raport, care se face public, instituțiile publice întreprind o revizuire, în ceea ce privește aplicarea art. 8, în special în ceea ce privește impunerea de taxe superioare costului marginal; înaintea prezentării la Comisia Europeană, raportul va fi trimis spre informare comisiilor de specialitate ale Senatului și Camerei Deputaților.

(2) În vederea elaborării raportului prevăzut la alin. (1), instituțiile din sectorul public au obligația ca, anual, să transmită Ministerului pentru Societatea Informațională informațiile solicitate.
